

Velkonočný pozdrav z Japonska

Napísal P. Pavol Filadelfi
Štvrtok, 21. Apríl 2011 23:47

Milí priatelia!

Aspoň krátko by som sa chcel obhliadnuť za uplynulým obdobím a udalosťami, ktoré nám prinieslo. O niektorých ste počuli veľa aj na Slovensku. Bolo tu silné zemetrasenie a následná havária v elektrárni Fukušima. Nešťastie postihlo oblasť Tóhoku na severe Japonska. Naša oblasť zaznamenala len otrasy, ktoré k nám prišli zo vzdialeného epicentra.

Japonsko je seizmicky činná oblasť. Leží na štyroch litosferických doskách. Z východnej strany sú dve, Tichomorská a Filipínska. Ďalšie dve dosky, ktoré tvoria pevninu, sú severoamerická a euroázijská. Tieto pretínajú Japonsko naprieč v jeho strede. Vplyvom posunov a tak vznikajúceho napätia, sa predpokladajú zemetrasenia. Tieto sa nedajú predpovedať dopredu, no môžu prísť každých 20-50 rokov. Pri tom platí, že o čo dlhší "oddych", o to väčšie "upratovanie" možno čakať. Oblasť Tókai, kam patrí aj Nagoya a okolie, zaznamenalo väčšie zemetrasenie pred 50-timi rokmi, seizmicky nie je tak činná. Na prípadné zemetrasenia sa v jednotlivých regiónoch robia rôzne prípravy a cvičenia. Už deti v škôlke vedia, že sa treba rýchlo skryť pod stôl, v miestnostiach sa zaistuje nábytok tak, aby sa neprevrátil. Rôzne podpory a ostatné ochranné pomôcky sa dajú kúpiť v obyčajnom obchodnom dome. Pred príchodom

zemetrasenia sa nedá určiť čo presne spôsobí. Dôsledky sa líšia aj od toho či príde v noci, keď ľudia spia, alebo počas dňa, keď sa možno aspoň trochu pripraviť.

K zemetraseniu z minulého mesiaca sa pridali aj vlny cunami, ktoré boli mimoriadne veľké, a tak napáchalo veľa škody. Čo však v tomto nedávnom scenári pôsobilo prekvapivo, bol pokoj a odovzdanosť s akou to všetko Japonci znášali. V škole nás učitelia zaskočili žartovaním o tom, ako aj nás o chvíľu zoberie voda, a s doberavými otázkami o tom či sa bojíme, sa začínalo naše vyučovanie. Šesťdesiat percent zahraničných študentov sa vrátilo do svojej krajiny, učitelia nevedeli pochopiť prečo. Raz sa mi stalo, že kvôli otrasom zastavilo metro. Z reproduktorov sa kľudným hlasom ozvalo, že si trochu postojíme a ostanú aj otvorené dvere, a že ak nič, tak pôjdeme ďalej. Bol som prekvapený. Nikoho netrápilo nejaké prípadné zemetrasenie. Ľudia si ďalej čítali svoje knihy, písali sms-ky, alebo spali. Nikto sa ani neobzrel, navyše nebolo počuť ani slovo. Ja tiež, už nasiaknutý touto ťažkou pohodou zo svojho okolia, som len vo vačku chytil svoj ruženec. Potom sme sa pohli. Minulý týždeň sme v rámci vyučovania pozerali film, o ktorom sme sa mali spolu s japonskými študentami rozprávať ako na nás zapôsobil. Hlavnou postavou bola matka, ktorá zomrela. Rozdali nám papiere, na ktoré sme mali napísať, aké tri veci by sme urobili, keby nám ostávali tri hodiny života. V rámci triedy sme to potom prednášali pred tabuľou a volil sa víťaz! Musím povedať, že to bola naozaj nezvyčajná školská aktivita, a viacerým vyrazila dych, no svojou povahou bola celkom japonská.

V spoložití s týmito milými ľuďmi, ktorí nám pripravovali prekvapenia takéhoto a potom ešte rôzneho iného druhu, nie je až také ťažké si uvedomiť, aké dôležité je žiť prítomnú chvíľu, vedieť prijať a venovať pozornosť životu aj s tým čo prináša. Niekedy počujeme sa pýtať: "Ako môže existovať Boh, keď dopustí choroby a vojny." Japonec sa tak nepýta. Nikdy nepovie, že Boh neexistuje, pretože sú nešťastia. Alebo, že Budha neexistuje. Skôr sa pýta ako má žiť ďalej, čo urobiť, aby sa už nič také nestalo. Hodnotí, čo bolo zlé voči prírode a ľuďom. Príkladom môže byť aj to, že od Druhej svetovej vojny Japonsko nevlastní bojové lietadlá a má len obrannú armádu.

Pokoj, ktorý bolo vidno v metre, alebo aj na iných miestach, bol takpovediac nákazlivý, a nemyslím, že by bol prejavom ľahostajnosti voči životu, či dokonca ignoranciou voči Bohu. Aj keď sa príhodi niečo nečakané, žiť musíme ďalej. Niekedy si zachránime len holý život, niekedy len seba a rodinu, niekedy len jednu malú časť domu, niekedy len... . Ale, je to naozaj iba "len"? Iste, z našich predstáv o vlastnom živote to môže byť len časť, ktorá sa zachovala. No aj táto časť tvorí celý náš život a je dôležité aký postoj voči nemu zaujmeme. V tomto období na jar kvitli sakury. Sakura je druh čerešne, ktorý nemá plody, no sú na nich dôležité ich jarne kvety. Z tohto dôvodu sa vysádzajú do záhrad a parkov, možno ich vidieť pozdĺž dlhých ulíc. Počas ich kvitnutia sa chodia ľudia ne pozeráť. Prechádzajú sa, alebo robia malé pikniky. Obdobie kvitnutia sakúr, je v Japonsku významnou udalosťou pre všetkých. Prečo je tak dôležité? Na pekných ružových kvetoch môžeme vidieť, ako sa rodí niečo nové, a zároveň aj to, že všetko raz pomíne. Tieto stromy kvitnú približne týždeň, potom ich kvety pomaly vädnú a opadávajú. Ak príde silný dážď, ako tomu bolo tento rok, kvety postŕha na zem veľmi rýchlo. Je zaujímavé vidieť akú pozornosť venujú Japonci sakurám, ako sa tomuto ich obdobiu tešia.

Ešte by som sa rád dotkol jednej témy. V poslednom čase, a aj v súvislosti so zemetrasením v Japonsku, sa objavujú posolstvá o konci sveta a rôznych trestoch, z ktorých mnohé nie sú dôveryhodné. Prichádzajú mailom a je lákavé ich čítať. Vyjadrili sa k nim aj biskupi a kňazi, a napokon, z ich obsahu nie je ťažké rozoznať, akého sú pôvodu. Výzvou a ovocím pravých posolstiev je obrátenie nášho života k Bohu a láska k blížnemu. Ďalej, je dobré si uvedomiť, že skôr ako posolstvá o nešťastiach by nás mala motivovať Božia láska k nám. Každý deň sa

Velkonočný pozdrav z Japonska

Napísal P. Pavol Filadelfi
Štvrtok, 21 Apríl 2011 23:47

prebúdžeme do nového dňa, stretávame sa so svojimi blízkymi, cítime Božiu blízkosť vo svojom srdci, ktorá nám pomáha budovať aj nové vízie. Tieto skutočnosti by mali povzbudzovať našu vieru skôr ako hroziace tresty. Ved' nakoniec, je prirodzené, aby nás slnko a modrá obloha priťahovali viac než mračná a blesky. Týmto nenahováram k falošnému idealizmu. V srdci máme každý svoje vlastné dosť veľké bojové pole, ktorému je potrebné venovať náležitú pozornosť.

Teraz máme veľký týždeň, po ktorom vstupujeme do veľkonočného obdobia. Dovoľte mi popriať, aby bol tento čas pre Vás požehnaný. Ostávam spojený v modlitbe a zároveň prosím aj o vašu modlitbu za nás, ktorí pracujeme v Japonsku, za túto krajinu.

P. Pavol Filadelfi SVD misionár v Japonsku